

Da ikke flere ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning hvorved:

- 1) Forslag af Steel, Jacobæus, M. P. Bruun, Faurischou, v. Stücken:

§ 25 første Afsnit sættes istedetfor Ordene: „Mosefjord eller ompløjet Hebe- og Mosejord“

Følgende:

„eller Mosefjord; ei heller ompløjet Hebe- og Mosejord, medmindre denne er affondret fra den tilgrændsende Hebe derved, at et Velte af mindst 30 Alens Brede forud i samme Aar er afbrændt eller affrækket“.

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

- 2) Forslag af Udvalget til § 25:

At der imellem „som“ og „vil“ i fjerde Linie af tredje Stykke indskydes: „udenfor Heber“.

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

- 3) Forslag af Samme til samme Paragraph:

At der efter Ordet „Velte“ i 11te Linie af samme Stykke tilføjes:

„eller i Moser er affondret ved en tilstrækkelig bred og dyb Grøft“.

forkastedes med 23 Stemmer mod 12.

Det af Udvalget til § 27 stillede Forslag:

At der i anden Linie istedetfor „Rapsæd“ sættes: „Rapsæds“.

blev betragtet som en Redaktionsforandring. Det fattes derfor ikke under Forhandling og ansaaes for vedtaget uden Afstemning.

Derefter fattes de af Udvalget til § 30 stillede Endringsforslag tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Ved den foregaaende Behandling blev et Forslag om, at der i § 30 skulde tilføjes i 1ste Afsnit to Ord, der gik ud paa, at Brandfogden hvert Foraar og Efteraar skulde foretage Brandsyn, ledsaget med 2 Mænd, som af Sogneforstanderskabet dertil

skulde udmeldes. Dette Forslag blev dengang forkastet; men Udvalget har dog fundet Anledning til igjen at stille det, da Thinget ved anden Behandling, idet det forkastede det nævnte Forslag, dog vedtog den Bestemmelse, hvorefter Brandfogden om Foraaret alene skal foretage et Syn, og saaledes indførte i Loven ikke nogen Bempelse i Brandfogdens Forretninger, men en Forskrift, der maa ansees at være i høit Grad urigtig, naar henføres til, at det Ansvar, der paahviler Brandfogden, derved gjøres utaaelig. Brandfogden vil nemlig, naar det paalægges ham alene at foretage Brandsynet om Foraaret, være udsat for stor Ulempe, idet hans blotte Ord ikke kunne antages som Beviis for, at de Udsættelser, han gjør ved Synet, virkelig ere begrundede. Naar Loven altsaa paa den ene Side paalægger ham at eftersee nøiagtigt, at anmeldte til Overordnede, hvad han finder at udsætte, og at foranledige Vedkommende dragne til Ansvar, naar de ikke opfyldte de dem givne Paalæg, og paa den anden Side lader ham uden Beviismiddel ligeoverfor Benægtelse af den Paagjældende, saa er derved det Hele spildt Umage og Brandfogden maaskee oveni købet udsat for Forsølgelse og andre Ubehageligheder, hvorved han vilde sættes i en saadan Stilling, at han maatte finde sin Post aldeles utaaelig, selv uden Hensyn til den almindelige Byrde og Besværighed, der kan være ved Samme. Det vilde derhos ikke være nok ved Bestemmelsen om Foraarssynet at tilføje, at dette skal skee vidnefast, thi da var han endnu blot henviist til selv at skaffe sig Vidner, og dette kunde i mange Tilfælde være vanskeligt for ham uden en tilsvarende Forpligtelse for de Folk, til hvem han henvendte sig om at følge med. Det synes derfor at være naturligt og rigtigt, at Loven kommer til at sige, at Brandfogden baade Foraar og Efteraar skal foretage det Syn, som nærmere omhandles, at det skal skee vidnefast, og at der med det Samme anvises, hvorledes Brandfogden skaffes de fornødne Vidner. Det andet Forslag, at Ordet „dette“ forandres til „disse“, vil være en ligefrem Følge af, at det Første antages. I saa Fald bliver det en reen Redaction. Ligeledes vil Antagelsen af Udvalgets første Forslag til § 30 have til Følge, at